

ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «КЛІНІЧНА ФАРМАКОЛОГІЯ» — ПЕРЕДУМОВА НАВИЧОК ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ФАРМАКОТРАПІЇ ДЛЯ СТУДЕНТІВ

О.С. Хухліна, Є.І. Шоріков, К.В. Рихліцька, Н.Д. Павлюкович

Кафедра внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб

Буковинський державний медичний університет м. Чернівці

Серед сучасних медичних наук клінічна фармакологія займає чільне місце та розвивається швидкими темпами. Завданнями клінічної фармакології є клінічні випробування нових та переоцінка старих препаратів, розробка методів ефективного та безпечного застосування лікарських засобів, організація інформаційних служб та консультативна допомога спеціалістам різного профілю.

Застосування у навчальному процесі активних методів навчання (ділові ігри, ділове проектування тощо) покликане забезпечити вирішення таких проблем, як навчання студентів самостійному поглибленню власних знань та застосування їх у конкретних умовах, орієнтація студентів на творчий підхід до навчання, аналіз і систематизацію опрацьованого матеріалу, ефективну підготовку до майбутньої професійної діяльності.

На кафедрі внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб, де студент медичного факультету Буковинського державного медичного університету опановують знання з клінічної фармакології впроваджено широкий діапазон активних форм навчання. Ділові ігри, елементом яких є курація хворих, як форма навчання охоплює всі види аудиторного навчання студентів з дисципліни. Умовах, максимально наближених до професійних, майбутній лікар має змогу працювати навички збору фармакологічного анамнезу конкретного хворого, виявлення побічної дії лікарського засобу, аналіз листів лікарського призначення з подальшою його корекцією.

Наш досвід викладання клінічної фармакології, свідчить про те, що цей предмет необхідний викладати на кафедрах терапевтичного профілю, що забезпечить можливість більш ґрунтовного засвоєння предмету безпосередньо враховуючи особливості захворювання конкретного пацієнта, а розвиток клінічного мислення стане найважливішою прерогативою до вдосконалення клінічної майстерності майбутніх лікарів.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ МЕДИЧНОЇ БІОЛОГІЇ

Н.В. Черновська, В.П. Пішак, Р.Є. Булик, О.І. Захарчук

Кафедра медичної біології, генетики та фармацевтичної ботаніки

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Медична біологія є одним із основних доклінічних предметів у підготовці майбутніх лікарів усіх спеціальностей. Підготовка лікаря розпочинається з першого курсу, де формуються основи теоретичних знань, створюється базис майбутньої практичної підготовки для роботи з хворими. У засвоєнні програмного матеріалу з медичної біології величезне значення має використання різноманітних методів контролю знань студентів. За умов кредитно-модульної системи навчання, засоби контролю знань повинні бути лаконічними, охоплювати весь матеріал теми, мати зв'язок з попереднім матеріалом і крім того, мають бути об'єктивними. На нашу думку таким вимогам відповідають тестові завдання і ситуаційні задачі. Для контролю знань на практичних заняттях використовуються тести різного рівня складності, які складені співробітниками кафедри, або використовувалися в ліцензійних іспитах «Крок 1. Загальна лікарська підготовка», за останні 10 років. У засвоєнні матеріалу визначальне місце займають ситуаційні задачі, які стимулюють логічне мислення, вимагають повторення попереднього матеріалу, наближують навчальний процес до майбутньої професійної діяльності. Так, при вивченні медичної генетики студенти розв'язують ситуаційні задачі на:

- визначення ризику захворювання дітей в сім'ях, де є хворі або носії патологічних генів;
- визначення ймовірності прояву у дітей тих чи інших ознак з урахуванням законів Г. Менделя, зчеплення генів і різних форм взаємодії генів;
- успадкування груп крові за системами *ABO*, *MN* і резус-фактора, визначення групової належності крові людини, можливості переливання крові і виявлення ситуації «резус-конфлікт»;
- встановлення діагнозу спадкової хвороби за клінічними проявами або за результатами обстеження;
- визначення доцільності тих, чи інших методів діагностики для виявлення спадкової патології;
- визначення генетичної структури людської популяції і поширення патологічних алелів гена, тощо.

Розв'язок ситуаційних задач розвиває у студентів логічне професійне мислення, вміння швидко і правильно знаходити відповідь на поставлене питання, спонукає до поновлення знань, поглиблює теоретичні знання, пов'язує теорію з практикою. Досвід показує, що використання ситуаційних задач

на практичних заняттях підвищує працездатність, стимулює пізнавальну активність студентів і покращує їхню успішність.

КОНЦЕПЦІЇ ВИХОВНОЇ РОБОТИ НА КАФЕДРІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

К.А. Чимпой, О.І. Федів, Г.Я. Ступницька, Н.М. Паліброда

Кафедра внутрішньої медицини

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Актуальність проблеми кураторства у вищій школі полягає у необхідності вироблення єдиних підходів до організації творчої виховної діяльності зі студентською молоддю. Саме куратору вищої школи найбільшою мірою належить сприяти забезпеченню у стінах ВНЗ гармонійному розвитку, соціальної активності, громадської відповідальності, інтелектуально-творчої діяльності, працьовитості, підприємливості й ініціативності, інших позитивних якостей студентів. Він забезпечує виховну роботу у студентській групі і відповідає за її перебіг перед керівництвом ВНЗ, факультету, відділення. Куратор здійснює виховний вплив на студентську молодь шляхом проведення різноманітних виховних заходів та залучення їх до самовиховання, сприяє становленню доброзичливих, морально-етичних, гуманістичних стосунків серед студентства, виступає посередником у взаємодії вихованців з професорсько-викладацьким складом, керівництвом.

Куратор академічної групи кафедри внутрішньої медицини Буковинського державного медичного університету діє на підставі щоденника виховної роботи, розробленого на навчальний семестр, рік, згідно з перспективним та річним плануванням університету за формою, затвердженою вченою радою.

Організаційно-методичну допомогу кураторам надає адміністрація університету, згідно з їх посадовими обов'язками та рівнем професійної компетентності. Методична підготовка куратора забезпечуються різноманітними формами методичної роботи.

Куратор академічної групи виконує організаторську, аналітичну, соціальну та комунікативну функції.

Організаторська функція передбачає надання необхідної допомоги студентському самоврядуванню, творчим групам, радам тощо.

Аналітична функція забезпечує планування та організацію виховної роботи студентської групи на підставі урахування: мотивів навчальної та пізнавальної діяльності студентів, рівня їх інтелектуального розвитку, індивідуальних особливостей, міжособистісних стосунків у колективі, соціально-побутових умов життя, стану здоров'я, результатів навчання тощо.

Функція соціалізації реалізується в взаємодії «педагог — студент». Куратор академічної групи допомагає студентам в особистісному розвитку, засвоєнні та прийнятті суспільних норм, цінностей, дотриманні засад духовно повноцінного буття.

Отже, педагогічним засобом соціалізації є множинність стосунків, які виникають не тільки у навчальному процесі, а й в організації виховної позааудиторної роботи.

ПОКРАЩЕННЯ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ШЛЯХОМ ПІДВИЩЕННЯ ЇХ МОТИВАЦІЇ

О.О. Шахова

Кафедра педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

З переходом на Болонську систему оцінювання змінилося ставлення студентів до навчального процесу, зокрема, до самоосвіти, що призводить до формування мотиваційної структури особистості. Навчання студентів вищих медичних закладів охоплює теоретичну і клінічну підготовку на профільних кафедрах, що саме в подальшому відображує рівень знань й умінь майбутніх лікарів.

Тому актуальним є виявлення тих чинників, що впливають на динаміку мотивації студента, та врахування їх у навчально-виховному процесі. Індивідуальний підхід формування мотивації до навчання передбачає врахування особистісних характеристик студентів, до яких належить рівень базової підготовки. Дослідження вказують на неоднорідність навчальної мотивації, її залежність від багатьох факторів. Мотивація завжди віддзеркалює цінності та спрямованість того соціального прошарку, до якого належить особистість. Провідними мотивами в навчанні є отримання знань та оволодіння професією, на другому місці виступає зовнішня мотивація – отримати диплом.

Процес оволодіння професією лікаря з самого початку навчання в медичному вузі для студентів починається з вивчення великої кількості теоретичних дисциплін (таких як анатомія, гістологія, фізіологія, патологія тощо), що передбачає засвоєння великої кількості понять, термінів і вимагає від студентів великих зусиль по їх запам'ятовуванню. Отримання теоретичних знань відбувається шляхом вирішення ситуаційних завдань, а безпосередньо вирішення клінічних задач у